

اندازه‌گیری ریسک دارایی شرکتها و مؤسسات مالی با استفاده از روش ارزش در معرض ریسک

کامبیز پیکارجو*

بهنام شهریار**

نیما نوراللهی***

آنچه که در نظریات جدید مالی در ارتباط با ریسک و اندازه‌گیری آن وجود دارد ریسک‌های نامطلوب (ریسک‌هایی که با قبول آنها صرف ریسک منفی شده و مخرب می‌باشد) و اندازه‌گیری آنها است. یکی از روش‌های اندازه‌گیری اینگونه ریسک‌ها ارزش در معرض

*. دکتر کامبیز پیکارجو؛ عضو هیأت علمی دانشکده اقتصاد و مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات تهران.
E. mail: dr.k.peykarjou@gmail.com

**. بهنام شهریار؛ دانشجوی دکتری اقتصاد - دانشگاه مازندران.
E. mail: shahriarbehnam@gmail.com

***. نیما نوراللهی؛ کارشناس ارشد اقتصاد و مدیر منابع انسانی شرکت بیمه ملت.
E. mail: noor347@gmail.com

ریسک (VaR)^۱ است.^۲ بطور کلی اهمیت VaR که نحوه محاسبه و مبانی نظری آن در این نوشتار بیان شده، در محاسبه سرمایه مورد نیاز شرکتهای مالی برای پوشش فعالیتهای مالی خود (سرمایه اقتصادی^۳) نمایان می‌شود. در واقع هدف اصلی از این نوشتار ارائه روش ارزش در معرض ریسک به عنوان راه حلی مناسب برای اندازه گیری ریسک و تعیین ریسک مدیریت دارایی به عنوان یکی از ارکان اصلی تعیین سرمایه اقتصادی بر مبنای ریسک‌های شرکتهای مالی است. در این مقاله به منظور تعریف و تعیین ارزش در معرض ریسک ابتدا با بیان متداول‌ترین VaR، از روش‌های پارامتریک؛ نظری روش‌های واریانس-کواریانس ساده و برمبانی ARCH و GARCH^۴ جهت اندازه گیری ارزش در معرض ریسک پرتفولیوی داراییهای سهام و سرمایه اقتصادی مربوط به آن در یک شرکت سرمایه‌گذاری^۵ در بازار بورس اوراق بهادار کشور استفاده کرده ایم.

کلید واژه‌ها:

بورس اوراق بهادار تهران، ریسک، ارزش در معرض ریسک، سرمایه اقتصادی، شبیه‌سازی تاریخی، شبیه‌سازی مونت کارلو، مدل‌های ARCH و GARCH

¹. Value at Risk.

². باید مذکور شد که سه روش کلی برای اندازه گیری ریسک وجود دارد که عبارتند از: (الف) واریانس یا انحراف معیار، (ب) ضربت تغییرات و (ج) VaR . از آنجا که بحث ما مقایسه سه روش فوق نیست، از تعریف موارد (الف و ب) خودداری می‌کنیم.

³. سرمایه اقتصادی یک شرکت حداقل سرمایه مورد نیاز شرکت با توجه به ریسک فعالیتهای آن جهت پوشش دادن مالی می‌باشد.

⁴. Autoregressive Conditional Heteroskedasticity & Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedasticity.

⁵. شرکت سرمایه‌گذاری میلاد کوثر

مقدمه

با گذشت زمان به دلیل گسترش خطرات و حوادث نامطلوب مختلف در جهان که بخشی از آن از افزایش فعالیتهای اقتصادی، اجتماعی و... بشریت نشأت می‌گیرد، بی‌اطمینانی نسبت به آینده بیشتر شده است. خطر یا ریسک^۱ یکی از مفاهیم پایه ای در بازارهای مالی می‌باشد. این مفهوم از پیچیدگی خاصی برخوردار است و از آنجا ناشی می‌شود که با توجه به عدم وجود تصویر دقیق از تحقق خطر، بازارهای مالی نیازمند رویکردهای کنترل و مدیریت ریسک هستند. باید توجه کرد که مهمترین تصور از خطر همان احساس بوجود آمدن زیان مالی است. به عبارت دیگر ریسک؛ امکان وقوع حوادث نامطلوب است.

در چند سال اخیر، با بررسی علل نوسانات مالی مشخص می‌شود که عوامل مختلفی در ایجاد نوسانات فراوان در بازارهای مالی (بیمه‌ها، بانک‌ها و ...) مؤثر بوده اند. از جمله این مسائل تغییرات عظیم در اقتصادهای نوظهور به علت بحران بزرگ سالهای ۱۹۹۷-۱۹۹۸ در جنوب شرق آسیا، بلایای طبیعی نظری زمین لرزه سانفرانسیسکو، حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر در ایالات متحده، جنگ دوم خلیج فارس و غیره می‌باشد. بروز چنین حوادثی موجب ایجاد اختلال در فعالیتهای سازمانها و شرکتهای مالی، تجاری و حتی تولیدی می‌شود. از این‌رو اغلب مالکان مؤسسات مالی مایل به تعیین سرمایه اقتصادی لازم برای پوشش فعالیتهای مالی خود؛ یعنی سرمایه ریسک اقتصادی یا سرمایه بر مبنای ریسک^۲ هستند. مباحث مربوط به کفایت سرمایه و توانگری مالی مؤسسات مالی در ابتدا در سال ۱۹۸۸ توسط کمیته بال^۳ برای بانک‌های تجاری در مورد ریسک‌های اعتباری الزام شد. این بانک‌ها موظف شدند که با ابزاری نظری VaR سرمایه اقتصادی خود را تعیین کنند. تعیین سرمایه اقتصادی بر مبنای ریسک موجب محدود شدن ناتوانی شرکتهای مالی، بانک‌ها و بیمه‌ها در پاسخگویی

^۱. در ادبیات بیمه ریسک احتمال بروز خطر منجر به خسارت و یا به عبارتی احتمال خسارت بالقوه می‌باشد.

^۲. Risk-Based Capital.

^۳. کمیته بال(Basel Committee) مسئولیت کنترل توانگری کلیه مؤسسات مالی در سراسر ایالات متحده داشته و مؤسسه NAIC این مسئولیت را برای شرکتهای بیمه در داخل ایالات به عهده دارد.

به مطالبات احتمالی بستانکاران و پوشش مالی فعالیتهای مالی این شرکتها در بازارهای مالی می‌شود.

همانگونه که گفته شد آنچه که برای یک شرکت یا مؤسسه مالی حائز اهمیت است بررسی ریسک‌های نامطلوب می‌باشد، براین اساس خسارات که منشأ ریسک هستند. در ادبیات ارزش در معرض ریسک به صورت زیر طبقه‌بندی می‌شوند^۱:

الف) خسارت انتظاری (EL)^۲: شامل خساراتی است که برای افزایش و بهبود زیرساختهای کسب و کار بایستی در نظر گرفته شوند. پوشش این خسارات از محل سود شرکت صورت می‌گیرد.

ب) خسارت غیرمنتظره (UEL)^۳: شامل خساراتی است که غیرمعمول بوده، یعنی قابل پیش‌بینی می‌باشند. این خسارات، خساراتی هستند که شرکت در طول دوره کسب و کار باید قادر به جذب آنها باشد. جذب و پوشش این خسارت (پاسخگویی به خسارات) از محل ذخایر تأمین می‌شود.

ج) خسارات نگران کننده یا فاجعه‌آمیز (CSL)^۴: سناریوهایی از خسارات بوده که اگر چه غیر محتمل هستند، لیکن با وجود آنها شرکتها باید قادر به ادامه فعالیت باشند. جذب و پوشش این خسارات از محل سرمایه و حقوق صاحبان سهام صورت می‌گیرد.

ذکر این نکته در اینجا لازم است که سرمایه اقتصادی مورد نیاز با ریسک پرتفولیو یک شرکت مالی (اعم از بیمه، بانک و ...) ارتباط تنگاتنگی دارد و این ارتباط خود را در تابع توزیع احتمال خسارات پرتفولیوی شرکت نمایان می‌سازد (شکل ۱).

مسئله بسیار مهم در مورد احتمال مربوط به خسارات پرتفولیو این است که خساراتی که از مقدار معین فراتر می‌رود، با استفاده از سطح زیر تابع چگالی -که از سمت راست محدود می‌شود- نمایش داده می‌شوند. همچنین خسارت انتظاری مؤسسه مالی خسارتی است که مؤسسه مذکور انتظار دارد در یک دوره زمانی معین به وقوع بپیوندد.

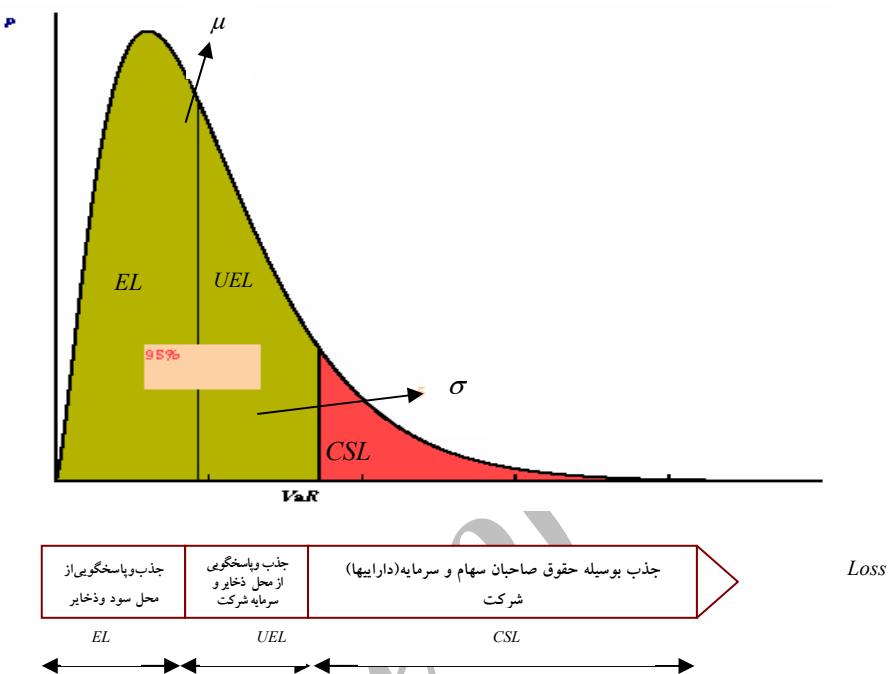
¹. J. Alexander, (1999).

². Expected Loss

³. Unexpected Loss

⁴. Catastrophic or Stress Loss

شکل ۱. تقسیم‌بندی ریسک و خسارات در مؤسسات مالی

ارزش در معرض ریسک^۱ (VaR)

ارزش در معرض ریسک از خانواده معیارهای اندازه گیری ریسک نامطلوب است. این شاخص حداقل خسارت انتظاری یک پرتfolيو (یا بدترین زیان ممکن) را برای یک افق زمانی مشخص با توجه به یک فاصله اطمینان معین بیان می کند.

حداقل خسارت ممکن یک پرتfolيو (VaR) با توجه به تابع چگالی خسارت که با f نمایش داده می شود، اندازه گیری می گردد. ارزش در معرض ریسک در حقیقت چندک^۲ تابع f در سطوح بحرانی (0.05 و 0.01) است. بنابراین طبق تعریف:

¹. Jorion. Ph, 2000, Value At Risk, , Mc Graw-Hill, 205-227.

². Quantile

$$P(Loss \leq VaR) = \int_0^{VaR} f(L)dL = 1 - \alpha \quad (1)$$

$$VaR_{1-\alpha} = F^{-1}(1 - \alpha) \quad (2)$$

مفهوم VaR، یک شیوه پذیرفته شده برای فهم نحوه اندازه‌گیری ریسک یک پرتفولیو است. اصولاً هدف از استفاده از شیوه ارزش در معرض ریسک، حداکثر نمودن ارزش پرتفولیوی است که در یک دوره زمانی مشخص با یک سطح اطمینان مشخص و معین می‌تواند دچار سود یا زیان شود. برای بیان این مفهوم، فرض بر آن است که پرتفولیوی اولیه در یک بازار مالی نظیر بازار بورس اوراق بهادار به صورت W_1 بوده و از طرفی ما دو دوره زمانی داریم؛ در این صورت در پایان دوره، پرتفولیوی با $\%r$ رشد کرده و به W_0 می‌رسد (r می‌تواند مثبت یا منفی باشد) :

$$W_1 = W_0(1 + r_1) \quad (3)$$

در رابطه بالا r نرخ رشد و یا به عبارتی ضریب سود یا زیان پرتفولیو است.

$$\Delta W = W_1 - W_0 = r_1 W_0 \quad (4)$$

حال اگر فرض کنیم که دوره‌های زمانی محاسبه بازده بیشتر شود، در این صورت دارای یک سری زمانی از بازده خواهیم بود. طبق تعریف VaR در سطح اطمینان $1 - \alpha$ برابر است با :

$$P(\Delta W \leq VaR) = 1 - \alpha \quad (5)$$

$$P(r \leq VaR_r) = \int_0^{VaR} f(r) d(r) = 1 - \alpha \quad (6)$$

$$VaR_r = F^{-1}(1 - \alpha)$$

در رابطه بالا $f(r)$ ،تابع توزیع احتمال نرخ تغییرات پرتفولیو است. لازم به تذکر است که اگر r منفی باشد به عنوان درصد خسارت پرتفولیو محسوب می‌شود. VaR_r برابر با نرخ تغییرات بحرانی است و در حقیقت کوانتیل سطح اطمینان $1 - \alpha$ می‌باشد. می‌توان گفت که در ازای هر نرخ تغییر r مقدار پرتفولیوی وجود دارد و به ازای نرخ بازده بحرانی r^* نیز مقدار پرتفولیوی بحرانی در سطح اطمینان $1 - \alpha$ وجود دارد که اگر آنرا با W^* نمایش دهیم، خواهیم داشت:

$$VaR = E[W] - W^* = -W_0(r^* - \mu) \quad (7)$$

$$VaR = W_0 - W^* = -W_0 r^*$$

روشهای اندازه‌گیری VaR

روش واریانس-کواریانس^۱

این شیوه تخمین، یک روش خطی است. برای تخمین VaR در این روش فرض می‌کنیم، که تغییر در ارزش پرتفولیو ΔW می‌باشد. این روش بیشتر در اندازه‌گیری ارزش در معرض ریسک سرمایه‌گذاریها در بازارهای مالی کاربرد دارد و فرض اساسی آن نرمال بودن توزیع داده‌های بازده داراییها است. در این روش ابتدا ارزش در معرض ریسک با استفاده از روش واریانس-کواریانس ساده و سپس با استفاده از واریانس-کواریانس براساس مدل‌های GARCH و ARCH محاسبه می‌شود.

^۱. Variance-Covariance Method

روش واریانس - کواریانس ساده

همانگونه که می‌دانیم بازده یک دارایی از نرخ رشد قیمت آن دارایی بدست می‌آید ($r = \frac{P_s - P_{s-1}}{P_{s-1}}$) و طبق تعریف داریم:

$$E(r_s) = \sum_{s=1}^S r_s P_s \quad (8)$$
$$\sigma_r^2 = \sum_{s=1}^S (r_s - E(r))^2 P_s$$

در رابطه فوق $E(r)$ ، P_s ، r_s و σ_r^2 به ترتیب بازده، احتمال، میانگین و واریانس بازده دارایی منفرد هستند (در اینجا مشاهدات سری زمانی r_s است). می‌توان این روابط را برای پرتفولیو یی متشکل از چند دارایی نیز بسط داد. چنانچه از قبل می‌دانیم ، نرخ تغییرات یک پرتفولیو متوسط وزنی نرخ تغییرات عوامل تشکیل‌دهنده پرتفولیو است. بنابراین :

$$r_p = \sum_{i=1}^n w_i r_i \quad (9)$$

در رابطه بالا w_i وزن دارایی i ام پرتفولیو می‌باشد. از طرفی می‌دانیم که واریانس پرتفولیو نیز برابر با رابطه زیر است^۱ :

$$\sigma_p^2 = \sum_{i=1}^n w_i^2 \sigma_i^2 + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n w_i w_j \sigma_{ij} \quad i = 1, \dots, n \quad (10)$$

^۱. رضا راعی و احمد تلنگی، تئوری پرتفولیوی مدرن، (تهران، انتشارات سمت، ۱۳۸۳)، صص ۲۳۱-۱۴۳.

σ_i^2 واریانس بازده دارایی i است ، σ_p^2 واریانس پرتفولیو و σ_{ij}^2 عضو سطر i ستون j ماتریس واریانس-کواریانس Ω است و w_i ها وزنهای عوامل تشکیل‌دهنده پرتفولیو و به عبارتی، سهم سرمایه‌گذاری بر روی داراییها هستند. اگر بخواهیم ماتریس واریانس-کواریانس را بنویسیم، خواهیم داشت :

$$\Omega = \begin{bmatrix} \sigma_{11}^2 & \sigma_{12} & \dots & \sigma_{1n} \\ \sigma_{21} & \sigma_{22}^2 & \dots & \sigma_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ \sigma_{n1} & \sigma_{n2} & \dots & \sigma_{nn}^2 \end{bmatrix}$$

بنابراین واریانس پرتفولیو برابر است با :

$$\sigma_p^2 = V' \Omega V \quad (11)$$

در رابطه فوق V بردار وزنهای w ترانهاده آست. طبق تعریف اگر $1 - \alpha$ سطح اطمینان (٪۹۵ یا ٪۹۹) باشد در این صورت، احتمال اینکه تغییرات پرتفولیو از میزان ارزش در معرض ریسک کمتر باشد برابر با $1 - \alpha$ خواهد بود، یعنی :

$$P(\Delta W \leq VaR) = 1 - \alpha \quad (12)$$

اگر دو طرف نا مساوی داخل پرانتز را در معکوس انحراف معیار پرتفولیو ضرب کنیم،

داریم :

$$P\left(\frac{1}{\Delta W} \sqrt{(V' \Omega V)} \leq VaR \sqrt{(V' \Omega V)}\right) = 1 - \alpha \quad (13)$$

$$P\left(\frac{1}{\Delta W} \sqrt{(V' \Omega V)} \leq VaR \sqrt{(V' \Omega V)}\right) = F\left(VaR \sqrt{(V' \Omega V)}\right) \quad (14)$$

$$F\left(VaR \sqrt{(V' \Omega V)}^{-1}\right) = 1 - \alpha \quad (15)$$

$$VaR = F^{-1}(1 - \alpha) \sqrt{(V' \Omega V)} \quad (16)$$

در رابطه (16) مقدار $F^{-1}(1 - \alpha)$ را می‌توان از جدول نرمال استاندارد بدست آورد.^۱
مثلاً داریم ($\alpha = 0/05$):

$$\begin{aligned} F^{-1}(1 - \alpha) &= 1.64 \\ VaR &= 1.64 \sqrt{(V' \Omega V)} \end{aligned}$$

روش واریانس-کواریانس براساس مدل‌های ARCH و GARCH

آنچه که در زیر بخش (۳-۱-۱) بیان شد مربوط به زمانی است که واریانس سری زمانی را به صورت ثابت در نظر بگیریم، اما باید به این نکته دقت کرد که ممکن است واریانس شرطی در طول زمان ثابت نبوده و متغیر باشد و مثلاً از متغیرهای توضیحی معادله رگرسیونی پیش بینی متغیر تبعیت کند. این امر که در ادبیات اقتصاد سنجی به واریانس ناهمسانی شهرت دارد در سال ۱۹۸۲ توسط رابت انگل^۲ مورد تحلیل قرار گرفت و بر این اساس مدل‌های ARCH معرفی شوند. از آنجا که هدف این نوشتار بررسی اینگونه مدل‌ها نیست؛ فقط به معرفی اجمالی اینگونه مدل‌ها خواهیم پرداخت.^۳ شکل و صورت کلی مدل‌های ARCH به صورت زیر هستند:

^۱. R. Gallati, *Risk Management And Capital Adequacy*, (Mc Graw-Hill, 2003), pp. 389-392.

^۲. Robert Engle, (1982).

^۳. برای مطالعه بیشتر و اثبات روایت این بخش می‌توانید به فصل آخر کتاب مراجعه کنید:

An Introduction To Applied Econometrics: A Time Series Approach By Kerry Patterson

$$ARMA: r = \alpha_0 + \sum_{k=1}^n \alpha_k r_{t-n} + \sum_{z=i}^m \lambda_z \varepsilon_{t-m} + \varepsilon_t \quad (17)$$

$$\sigma_t^2 = \beta_0 + \sum_{i=1}^p \beta_i \varepsilon_{t-p}^2 + u_t$$

در رابطه فوق معادله اول معادله میانگین شرطی و معادله دوم؛ واریانس شرطی هستند، از طرفی n و p به ترتیب تعداد وقفه های معادله میانگین شرطی ARMA و تعداد وقفه های معادله واریانس شرطی می باشند. باید خاطر نشان کرد که در مدل ارائه شده توسط انگل (۱۹۸۲) به جای جمله اختلال^۱ از وقفه های متغیر وابسته استفاده شده است. ساده ترین مدل ARCH مدل ARCH(1) با معادله ای به صورت زیر است:

$$\sigma_t^2 = \beta_0 + \beta_1 \varepsilon_{t-1}^2 + u_t \quad (18)$$

این مدل ها توسط «بالراسلو»^۱ (۱۹۸۷) توسعه یافته و به مدل های واریانس ناهمسانی شرطی اتورگرسیو تعمیم یافته GARCH گسترش یافتند. در این مدل ها واریانس شرطی علاوه بر آنکه به جمله اختلال معادله میانگین شرطی (یا متغیر توضیحی)، به وقفه های واریانس شرطی (بطور اتورگرسیو) نیز وابسته است. به عبارت دیگر معادله GARCH(q, p) بطور کلی و با وقفه های متعدد به صورت زیر می باشد:

$$\sigma_t^2 = \omega + \sum_{i=1}^p \beta_i \varepsilon_{t-p}^2 + \sum_{j=1}^q \gamma_j \sigma_{t-q}^2 + u_t \quad (19)$$

ساده ترین این مدل ها GARCH(1,1) بوده که معادله این مدل به صورت زیر است:

$$\sigma_t^2 = \omega + \beta_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \gamma_1 \sigma_{t-1}^2 + u_t \quad (20)$$

¹. Bollerslev, (1987).

تعداد وقفه‌های معادلات مدل‌های ARCH و GARCH را می‌توان با استفاده از معیارهای آکاییک و شوارتز^۱ و سایر معیارهای مربوطه بدست آورد. برای تشخیص وجود یا عدم وجود مدل ARCH و یا GARCH از آزمون تشخیص ناهمسانی واریانس ضریب لاغرانژ انگل (۱۹۸۲) می‌توان استفاده کرد (نحوه تخمین و عملکرد با این مدل‌ها برای تخمین ارزش در معرض ریسک در بخش پنجم توضیح داده شده است).

شبیه‌سازی تاریخی^۲

شبیه‌سازی تاریخی مشتمل بر داده‌های بازده و خسارات و نرخ تغییرات آن در طول زمان است.^۳ این نوع شبیه‌سازی نیازی به فرضتابع توزیع نرخ تغییرات و خسارت پرتفولیو ندارد و از سری‌های زمانی تاریخی نرخ تغییرات و خسارت پرتفولیو برای محاسبه VaR استفاده می‌کند.

روش شبیه‌سازی تاریخی که یکی از شیوه‌های غیر پارامتریک است که مدل ندارد. در این روش فرض برآورده است که رفتار نرخ تغییرات و خسارت پرتفولیو مانند رفتار گذشته آنست و خصوصیات اعداد و تابع توزیع آن همانگونه که در گذشته بوده، در آینده نیز خواهد بود. به عبارت دیگر تغییرات گذشته ارزیابی شده و بر اساس آن ارزیابی، ریسک محاسبه می‌شود. در حقیقت در این روش تنها انحراف معیار به صورت تاریخی شبیه‌سازی می‌شود.

شیوه کار بدین صورت است که اگر t زمان حال باشد و ارزش پرتفولیو در زمان حال p_t باشد، ارزش آتی در زمان $t + \Delta t$ از طریق ارزش تاریخی و انعکاس در ارزشهای جاری مشخص خواهد شد. عبارت از دوره زمانی انتخاب شده در توزیع نرخ تغییرات تاریخی عوامل تشکیل دهنده پرتفولیو است. حال اگر به دنبال پیش‌بینی تغییرات ارزش پرتفولیو در زمان $t + \Delta t$ باشیم، با تعیین تغییرات ارزش پرتفولیو در $t - 1 + \Delta t$ قادر به این کار خواهیم بود. در حقیقت قیمت‌های فرضی آینده بر مبنای تغییرات قیمت‌های تاریخی گذشته بدست می‌آیند:

¹. Akaike – Schwarz

². Historical Simulation.

³. رضا راعی و علی سعیدی، مبانی مهندسی مالی و مدیریت ریسک، (تهران، سمت، ۱۳۸۳)، صص ۱۴۴-۱۴۶.

$$p_{t+\Delta t} = p_{t+\Delta t-1} + \Delta p_{t+\Delta t-T} \quad (21)$$

در رابطه فوق T افق زمانی بازگشت به دوره‌های قبل بوده و $\Delta p_{t+\Delta t-T}$ تغییرات قیمت در T می‌باشد. VaR پرتفولیو در شبیه‌سازی تاریخی ازتابع چگالی احتمال بازده (تغییرات قیمت) بدست آمده از طریق شبیه‌سازی حاصل می‌شود:

$$F_{T,\Delta p}(VaR) = P(\Delta p_{t+\Delta t-T} \leq VaR) = 1 - \alpha \quad (22)$$

شبیه‌سازی مونت کارلو^۱

در روش شبیه‌سازی مونت کارلو بر اساس مدل بندی آماری عوامل ریسک پرتفولیو است. در این شیوه، رفتار عوامل ریسک در بازه زمانی $[t, t + \Delta t]$ با فرض مشخص بودن تابع توزیع احتمال آنها و با ایجاد اعداد تصادفی شبیه‌سازی می‌شود.^۲ پس از آن R پرتفولیو با استفاده از تابع توزیع احتمال ارزش پرتفولیو که حاصل شبیه‌سازی با کامپیوتر است بدست می‌آید. این شیوه شبیه‌سازی مربوط به زمانی است که ما هیچگونه آماری در ارتباط با رفتار عوامل ریسک پرتفولیو نداریم. قبل از بحث در ارتباط با نحوه انجام شبیه‌سازی، ابتدا بایستی متداول‌زی و متغیرهای مربوطه را تعریف کنیم. این متداول‌زی را می‌توان به صورت شکل (۲) نشان داد. در این شکل S ها به عنوان عوامل ریسک وارد رابطه شده و با ایجاد اعداد تصادفی u (جملات اختلال)، y های

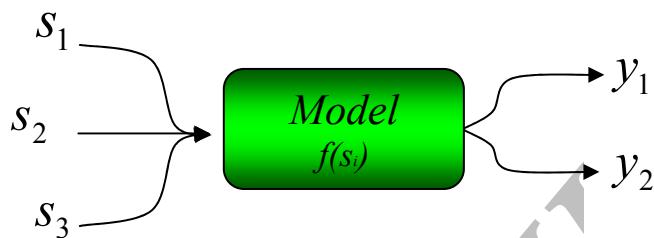
$$\begin{cases} y = f(s_i) = \alpha + \beta S + u \\ S = s_1, s_2, \dots, s_n \end{cases}$$

تصادفی را بوجود می‌آورند.

¹. Monte Carlo Simulation, MCS.

². Paul Glasserman, Philip Heidelberger and Perwez Shahabuddin, "Efficient Monte Carlo Methods For Value-At-Risk", *Research Report*, (April 2003).

شکل ۲. نمای کلی شبیه‌سازی مونت کارلو

برای فرمول‌بندی شبیه‌سازی مونت کارلو متغیرهای زیر در نظر گرفته می‌شود :

S = بردار عوامل ریسک

Δt = افق زمانی محاسبه

$\Delta S = \Delta t$ = تغییرات عوامل ریسک در افق زمانی

L = Δt = خسارات ارزش پرتفولیو ناشی از تغییرات (ΔS) عوامل ریسک در افق زمانی

در اینجا خسارت عبارت است از تفاوت ارزش جاری پرتفولیو و ارزش آن در پایان افق زمانی Δt محاسبه VaR ، که در این صورت ارزش پرتفولیو از $S + \Delta S$ به S تغییر می‌یابد. باید توجه داشت که دو موضوع بسیار مهم در ارتباط با دنباله توزیع خسارت وجود دارد:

اول آنکه: احتمال خسارات و تعیین آستانه توزیع خسارات در صورتی که $P(L > X_p)$ باشد ، باید مد نظر قرار گیرند. و دوم آنکه: کوانتیل X_p برای رابطه $(P(L > X_p) = \alpha)$ باید بدست آید.

X_p در حقیقت مقدار عددی VaR است. به هر حال ، محاسبه احتمالات خسارات پیش شرط محاسبه کوانتیل است ، بنابراین ما باید ابتدا مسئله اول؛ یعنی آستانه توزیع خسارات را بررسی کنیم و سپس کوانتیل مورد نظر را برای محاسبه VaR بدست آوریم.

- مبانی مراحل شبیه‌سازی مونت کارلو برای اندازه گیری VaR
مراحل اصلی برای شبیه‌سازی مونت کارلو برای تخمین احتمالات خسارات بصورت زیر است:

۱. تولید N سناریو با استفاده از تغییرات نمونه‌ای عوامل ریسک $(\Delta S^{(1)}/.../\Delta S^{(n)})$

$$\Delta t \text{ در افق زمانی } \Delta S^{(n)}$$

۲. ارزش‌گذاری مجدد پرتفولیو در پایان دوره زمانی Δt در سناریوهای مختلف $L^{(1)}/.../L^{(n)}$ و تعیین خسارت $(S + \Delta S^{(1)}/.../S + \Delta S^{(n)})$ با کاهش ارزش

پرتفولیو در هر یک از سناریوهای ساخته شده بر اساس ارزش فعلی پرتفولیو.

۳. محاسبه تابع توزیع سناریوها در مقادیر مختلف خسارات، به عبارت دیگر:

$$L : N^{-1} \sum_{i=1}^n I(L > X_p) \quad (23)$$

$$\begin{cases} I = 1; t < T < t + \Delta t \\ I = 0; T < t \end{cases}$$

در رابطه بالا، T پایان دوره $(t + \Delta t)$ است.

بنابراین با ساختن مقادیر متعددی (اعداد تصادفی خسارات) برای ارزش پرتفولیو و تخمین تابع توزیع و محاسبه کوانتیل آن می‌توان مقدار عددی VaR، یعنی X_p را محاسبه نمود.

لازم به ذکر است که با افزایش تعداد مشاهدات تابع توزیع به سمت نرمال شدن میل نموده و نظریه حد مرکزی در اینجا نیز می‌تواند صادق باشد.

ارزش در معرض ریسک و افق زمانی محاسبه آن^۱

نکته حائز اهمیت آنست که واریانس بدست آمده از روابط بخش^(۳) برای افق زمانی یک دوره‌ای (یک روزه، یک ماهه و...) می‌باشد و این نیز بدان دلیل است که بازده محاسبه شده، یک دوره‌ای؛ مثلًا روزانه می‌باشد. بنابراین اگر بخواهیم این واریانس را برای چند دوره درنظر بگیریم رابطه واریانس به صورت زیر خواهد بود:

$$\sigma_{p_T}^2 = T \times \sigma_p^2 \quad (24)$$

در رابطه فوق $\sigma_{p_T}^2$ واریانس پرتfolيو برای افق زمانی T می‌باشد. حال برای شرح بیشتر فرض می‌کنیم که بازده محاسبه شده به صورت یک روزه و درنتیجه واریانس بدست آمده برای بازده واریانس یک روزه می‌باشد. بنابراین اگر ما در صدد محاسبه واریانس سی روزه براساس واریانس یکروزه باشیم داریم:

$$\begin{aligned} \sigma_{p_{30}}^2 &= 30 \times \sigma_p^2 \\ \sigma_{p_{30}} &= \sqrt{30} \times \sigma_p \end{aligned} \quad (25)$$

همانگونه که از مبانی علم آمار می‌دانیم بین ضریب همبستگی و کواریانس بین دو متغیر رابطه زیر صادق است:

$$\sigma_{ij} = \rho \sigma_i \sigma_j \quad (26)$$

σ_i و σ_j انحراف معیار داراییهای آم و آم پرتfolيو برای یک دوره است. اگر طبق مطالب مذکور در بالا σ_{ij} را -که براساس انحراف معیارهای یک دوره ای محاسبه شده است- برای افق زمانی T (مشترک بین داراییهای پرتfolيو) محاسبه کنیم داریم:

^۱. P. Jorion, *Value At Risk*, (Mc Graw-Hill, 2000), pp. 148-179.

$$\begin{aligned}\sigma_{ij}(T) &= \rho\sigma_i\sqrt{T}\sigma_j\sqrt{T} \\ \sigma_{ij}(T) &= \rho\sigma_i\sigma_j T\end{aligned}\quad (27)$$

در رابطه (27) $\sigma_{ij}(T)$ کواریانس محاسبه شده براساس انحراف معیارهای افق زمانی است. آنچه که در رابطه بالا ذکر شد محاسبه ارزش در معرض ریسک برای افق زمانی T با فرض آنکه افق زمانی کلیه داراییها برابر با T است، می‌باشد، در حالیکه در واقعیت ممکن است که افق زمانی داراییها یک پرتفولیو متفاوت باشد. اگر افق زمانی داراییها با یکدیگر برابر نباشند، رابطه فوق به صورت زیر خواهد بود:

$$\begin{aligned}\sigma_{ij}(T) &= \rho\sigma_i\sqrt{T_i}\sigma_j\sqrt{T_j} \\ \sigma_{ij}(T) &= \sigma_{ij}\sqrt{T_i}\sqrt{T_j}\end{aligned}\quad (28)$$

در رابطه (28) T_i افق زمانی دارایی آم و T_j افق زمانی دارایی ژام است. اگر ما پرتفولیوی متشكل از چند دارایی داشته باشیم که افق زمانی هر یک با دیگری متفاوت باشد در این صورت برای واریانس پرتفولیو داریم:

$$\begin{aligned}\sigma_{i_T}^2(T) &= T_i \times \sigma_i^2 \\ \sigma_{p_T}^2(T) &= \sum_{i=1}^n w_i^2 T_i \sigma_i^2 + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n w_i w_j \sqrt{T_i} \sqrt{T_j} \sigma_{ij}, \quad i \neq j\end{aligned}\quad (29)$$

در حقیقت می‌توان گفت که به جای یک افق زمانی مشترک برای داراییها پرتفولیو برداری از افقهای زمانی داراییها وجود دارد، بنابراین ماتریس واریانس - کواریانس به صورت زیر خواهد بود . در ماتریس زیر σ_{ij} کواریانس یک دوره ای ($j \neq i$) و واریانس یک دوره ای ($j = i$) می‌باشند.

$$\Omega = \begin{bmatrix} \sigma_1^2 \sqrt{T_1} \cdot \sqrt{T_1} & \sigma_{12} \sqrt{T_1} \cdot \sqrt{T_2} & \dots & \sigma_{1n} \sqrt{T_1} \cdot \sqrt{T_n} \\ \sigma_{21} \sqrt{T_2} \cdot \sqrt{T_1} & \sigma_2^2 \sqrt{T_2} \cdot \sqrt{T_2} & \dots & \sigma_{2n} \sqrt{T_2} \cdot \sqrt{T_n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \sigma_{n1} \sqrt{T_n} \cdot \sqrt{T_1} & \sigma_{n2} \sqrt{T_n} \cdot \sqrt{T_2} & \dots & \sigma_n^2 \sqrt{T_n} \cdot \sqrt{T_n} \end{bmatrix}$$

تحلیل نتایج

در این نوشتار از آنجا که به بررسی و اندازه‌گیری ارزش در معرض ریسک پرتفولیوی یک شرکت مالی و سرمایه‌گذاری در بازار بورس اوراق بهادار در سال ۱۳۸۳ پرداخته ایم و از داده‌های بازده داراییهای این پرتفولیو در سال ۱۳۸۳ استفاده کرده‌ایم. برای محاسبه و کمی‌سازی این شاخص از روش واریانس کواریانس بهره جسته ایم. همانگونه که گفته شد روش واریانس کواریانس را در این نوشتار با استفاده از دو شیوه واریانس-کواریانس ساده با فرض واریانس ثابت (غیر شرطی) و واریانس کواریانس با واریانس متغیر (شرطی) مورد بررسی قرار داده ایم. این شرکت در ۳۳ شرکت از بازار بورس اوراق بهادار سرمایه‌گذاری کرده است که در درون متن به صورت A_1, A_2, \dots, A_{33} نشان داده شده‌اند. نام این سهم‌ها و سایر اطلاعات از قبیل میزان سرمایه‌گذاری، سهم سرمایه‌گذاری و تعداد روزهای نگهداری سهام مذکور به ترتیب از A_1 تا A_{33} در ضمیمه (۱) آمده‌اند.

روش واریانس-کواریانس ساده

در این روش فرض برآنست که تمامی سری‌ها دارای توزیع نرمال با میانگین و واریانس ثابت هستند. در این روش ما سطح اطمینان را برابر با ۹۵٪ در نظر گرفته ایم. در جدول ضمیمه (۱) و (۳) به ترتیب انحراف معیار هر سهم و تعداد روزهای مالکیت این سهام در سال ۱۳۸۳ و ماتریس واریانس-کواریانس پرتفولیوی مذبور نمایش داده شده اند، لیکن باید توجه داشت که از آنجا که تنوع در پرتفوی سهام موجب کاهش ریسک پرتفولیو می‌شود؛ لذا از انحراف معیارهای مذکور در محاسبه ریسک پرتفولیوی سهام در بازار بورس اوراق بهادار

استفاده می‌شود. نتایج این محاسبات که در جدول (۴) آمده، حاکی از وجود ۱۷/۶ درصد و ۱۲ میلیارد ریال ارزش در معرض ریسک پرتفولیو شرکت مذکور در سال ۱۳۸۳ است.

روش واریانس-کواریانس با استفاده از مدل‌های GARCH

همانطور که در زیر بخش (۲-۱-۳) بیان شد اغلب سری‌های زمانی در طول زمان دارای یک واریانس شرطی ثابت نیستند. در این موقع از روش‌های ARCH و GARCH برای پیش‌بینی واریانس استفاده می‌کنند. برای این کار ما به ترتیب مراحل زیر را انجام داده‌ایم:

• آزمون ریشه واحد

همانگونه که از مباحث سری‌های زمانی می‌دانیم اغلب سری‌های زمانی در طول زمان گرایش خاصی به یک جهت خاص دارند. این امر موجب ایجاد رگرسیون‌های کاذب می‌شود و به چنین سری‌هایی، سری‌های زمانی ناپایا می‌گویند و این بدان جهت است که میانگین، واریانس و خودکواریانس این سری‌ها در طول زمان ثابت نیستند. جهت بررسی پایابی یک سری زمانی همانطور که می‌دانیم بایستی سری مورد نظر ریشه واحد نداشته باشد.^۱ برای آزمون ریشه واحد و تعیین مانایی و عدم مانایی متغیرهای مورد استفاده در این نوشتار از آزمون دیکی فولر تعمیم یافته^۲ استفاده می‌کنیم.

نتایج حاصل از آزمون ADF که با استفاده از نرم افزار Eviews برآورد شده، در جدول (۱) آورده شده‌اند. همانطور که از جدول هم مشخص است، تمامی سری‌های زمانی داده‌های بازده سهام در سطح معنی‌دار ۵٪ ریشه واحد ندارند و فرضیه H_0 مبنی بر وجود ریشه واحد برای سری زمانی به نفع فرضیه H_1 عدم وجود ریشه واحد، رد می‌شود.

• برآورد و تعیین مدل کوتاه مدت به روش باکس - جنکینز^۳

برای پیش‌بینی با مدل‌های ARCH و یا GARCH ابتدا بایستی میانگین شرطی و جملات اختلال مربوط به معادله واریانس شرطی را برآورد کرد. برای این کار ما مدل

¹. دامدار گجراتی، مبانی اقتصاد سنجی، ترجمه دکتر حمید ابریشمی، (تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۷۴)، صص ۹۰۶-۹۳۲.

². Augmented Dickey-Fuller (ADF)

³. Box - Jenkins.

ARIMA را انتخاب کرده‌ایم و جهت برآورد و تصریح مدل با استفاده از برنامه‌نویسی در نرم‌افزار Eviews^۱ تعدادی از معادلات را تخمین زده و براساس معیارهای آکائیک- شوارتز^۲، دست به انتخاب مدل زده‌ایم. در جدول (۳) بهترین مدل‌های ARIMA بر اساس معیارهای مذکور برآورد شده‌اند. لازم به ذکر است که از آنجا که تمامی سری‌ها انباشته از مرتبه صفر بوده اند، بنابراین مدل‌های برآورد شده ARIMA(n,0,m) می‌باشند.

• آزمون ناهمسانی واریانس و تشخیص مدل GARCH

حال به مرحله‌ای رسیدیم که می‌خواهیم بینیم آیا بین باقیماندهای مدل‌های موجود، ناهمسانی واریانس وجود دارد یا نه. وجود ناهمسانی واریانس در اجزای اختلال، دلیلی بر وجود مدل‌هایی از نوع مدل‌های ARCH و GARCH خواهد بود. همانطور که انگل (۱۹۸۲) نیز پیشنهاد کرده است، برای تشخیص وجود یا عدم وجود مدل ARCH و یا GARCH از آزمون تشخیص ناهمسانی واریانس ضریب لاگرانژ استفاده می‌کنیم که در نرم افزار اقتصادسنجی Eviews به عنوان آزمون ARCH LM مشخص شده و نتایج حاصل از این آزمون در جدول (۲) نیز آمده است. از تمامی شرکتهای جدول قبل، این آزمون فقط برای شانزده متغیر معنی‌دار بوده است.

• تخمین مدل GARCH

برای برآورد مدل‌های GARCH همانند مدل‌های ARMA براساس معیارهای آکائیک- شوارتز و با توجه به سایر معیارها از جمله R^2 ، R^2 تعدیل شده و انحراف معیار خطاهای، بهترین مدل‌ها را برای مدل‌های GARCH(q,p) برآورد شده که ضرایب و مراتب GARCH و ARCH آنها در جدول (۳) آمده است. همچنین در جدول (۳) پیش‌بینی واریانس ناهمسان برای یک روز بعد که برای محاسبه VaR لازم است، برآورد شده است در این جدول ضریب Con عرض از مبدأ و ضریب Co₁ ضریب متغیر روند می‌باشند. نمودارهای روند تغییرات واریانس نیز در ضمیمه (۲) آمده‌اند.

^۱. Hossein Abbasi Nejad, Shapour Mohammadi, "An Eviews Program for ARMA Modeling and Forecasting", *University of Tehran, Working Paper*, (2005).

^۲. Akaike – Schwarz

با تخمین مدل‌های GARCH اینک می‌توانیم به اندازه‌گیری ارزش در معرض ریسک بپردازیم. همانگونه که گفته شد از کلیه سهام مورد بررسی فقط شانزده سهم دارای واریانس ناهمسانی شرطی اتورگرسیو بوده اند، بنابراین واریانس سری‌های حذف شده بطور ثابت در نظر گرفته شده و مانند روش واریانس – کواریانس ساده محاسبه شده اند. به هر حال با توجه به جدول^(۴) ارزش در معرض ریسک معادل ۱۳/۲ درصد و ۴۸/۸۹۲۹۴۵ میلیارد ریال برآورده شده است. چنانچه از این جدول مشخص است، میزان ارزش در معرض ریسک تخمینی مطابق آنچه که در بخش^(۴) ذکر شد، برای سال ۱۳۸۳^۱ از روش واریانس ناهمسانی شرطی اتو رگرسیو یا GARCH کمتر از روش واریانس-کواریانس ساده است و دلیل این امر نیز تمايل به کاهش واریانس شرطی در طول زمان می‌باشد.

نتیجه‌گیری

در این مقاله با فرض اینکه شرکت سرمایه گذاری مورد بررسی در سهام سی و سه شرکت موجود در بورس اوراق بهادر تهران سرمایه گذاری کرده است، آزمونهای مختلف ریشه واحد، ARIMA، ناهمسانی واریانس شرطی اتورگرسیو و ... انجام گردید و بالاخره با استفاده از تخمین مدل‌های واریانس کواریانس ساده و GARCH به اندازه‌گیری ارزش در معرض ریسک سهام در دست شرکت مذکور پرداخته‌ایم. براساس اطلاعات استخراج شده از مدل VaR مشخص شد که میزان ارزش در معرض ریسک پرتغولیوی دارایی مورد بررسی از دو روش به ترتیب ۱۷/۶ و ۱۳/۲ درصد بوده است.^۲ همانگونه که از ضمیمه (۱) مشخص است شرکت مذکور سرمایه گذاری خود را بر روی شرکتهای با سرمایه بالا و در سه طبقه خودروسازی، نفت و انرژی و برخی شرکتهایی که در خلال سالهای ۱۳۸۱-۸۳ دارای نوسانات

^۱. منظور از ارزش یکساله تعداد روزهای سال است که حداقل یکی از سهام پرتغولیو در تابلوی بورس اوراق بهادر تهران قیمت خورده است.

^۲. توجه شود که این ارزش در معرض ریسک می‌تواند در نسبت کفایت سرمایه نیز بکار رود.

$$RBC = MR + CR + OPR$$

$$CAPRatio = \left(\frac{Capital}{RBC} \right) * 100 = 8\%$$

در رابطه فوق CR و OPR به ترتیب ریسک مدیریت دارایی، ریسک اعتباری و ریسک عملیاتی هستند.

قیمت منفی کمتری بوده اند، متمرکز کرده است، این امر موجب شده که با توجه به وضعیت نابسامان بازار در سال ۱۳۸۳، حداکثر خسارت ممکنی (VaR) در حدود ۱۳٪ در سال باشد. ذکر این نکته نیز حائز اهمیت است که انتخاب بهینه ترکیب پرتفولیوی داراییها موجب کاهش ریسک پرتفولیو می شود.

جدول ۱. آزمون ریشه واحد دیکی فولر تعمیم یافته

سهام شرکتهاي معامله شده در بورس	ADF Test Statistic	Critical Value1 %	Critical Value 5%	Critical Value 10%	سهام شرکتهاي معامله شده در بورس	ADF Test Statistic	Critical Value1 %	Critical Value 5%	Critical Value 10%
A ₁	-4/82	-3/57	-2/92	-2/60	A ₁₈	-4/65	-3/49	-2/89	-2/58
A ₂	-4/56	-3/57	-2/92	-2/60	A ₁₉	-4/34	-3/55	-2/91	-2/59
A ₃	-3/44	-3/73	-2/99	-2/63	A ₂₀	-3/09	-3/86	-3/04	-2/66
A ₄	-5/69	-3/46	-2/88	-2/57	A ₂₁	-5/31	-3/47	-2/88	-2/58
A ₅	-5/54	-3/46	-2/88	-2/57	A ₂₂	-5/13	-3/47	-2/88	-2/58
A ₆	-2/95	-3/55	-2/92	-2/60	A ₂₃	-5/22	-3/49	-2/89	-2/58
A ₇	-2/81	-3/59	-2/93	-2/60	A ₂₄	-2/99	-3/72	-2/99	-2/63
A ₈	-6/32	-3/48	-2/88	-2/58	A ₂₅	-3/10	-3/48	-2/88	-2/58
A ₉	-4/64	-3/55	-2/91	-2/59	A ₂₆	-4/64	-3/59	-2/93	-2/60
A ₁₀	-5/36	-3/47	-2/88	-2/58	A ₂₇	-3/98	-3/63	-2/95	-2/61
A ₁₁	-4/38	-3/57	-2/92	-2/60	A ₂₈	-4/88	-3/49	-2/89	-2/58
A ₁₂	-5/60	-3/47	-2/88	-2/57	A ₂₉	-3/36	-3/66	-2/96	-2/62
A ₁₃	-3/54	-3/49	-2/89	-2/58	A ₃₀	-4/95	-3/47	-2/88	-2/58
A ₁₄	-5/86	-3/55	-2/91	-2/59	A ₃₁	-4/87	-3/55	-2/91	-2/59
A ₁₅	-4/24	-3/59	-2/93	-2/60	A ₃₂	-3/72	-3/52	-2/90	-2/59
A ₁₆	-4/86	-3/55	-2/91	-2/59	A ₃₃	-7/24	-3/46	-2/88	-2/57
A ₁₇	-4/50	-3/46	-2/88	-2/57	-	-	-	-	-

جدول ۲. نتایج آزمون ARCH LM

Co.Name	F-Statistic	Prob	Co.Name	F-Statistic	Prob
A ₁	3/34	0/09	A ₁₅	4/65	0/042
A ₄	15/13	0/00013	A ₁₇	5/46	0/0203
A ₅	10/65	0/0012	A ₂₁	6/7	0/0104
A ₆	7/34	0/009	A ₂₂	19/07	0/00002
A ₈	3/43	0/065	A ₂₃	4/87	0/029
A ₁₀	4/51	0/034	A ₃₀	9/45	0/0024
A ₁₂	2/9	0/09	A ₃₂	7/95	0/0061
A ₁₄	7/34	0/0089	A ₃₃	9/14	0/0028

پی‌نوشته‌ها:

۱. راعی، رضا و سعیدی، علی. *مبانی مهندسی مالی و مدیریت ریسک*. تهران: انتشارات سمت. ۱۳۸۳.
۲. گجراتی، دامودر. *مبانی اقتصاد سنجی*. ترجمه دکتر حمید ابریشمی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۷۴.
3. Abbasi Nejad, H. Mohammadi, S. "An Eviews Program for ARMA Modeling and Forecasting", *Working Paper*, University of Tehran., (2005).
4. Alexander, J. "Extreme Value Theory for Risk Managers", McNeil Department Mathematics, *Working Paper*, 1999.
5. Danielsson, J. "Value-At-Risk and Extreme Returns", London School of Economics, *Working Paper*, 2000.
6. Enders, W. *Applied Econometric Time Series*, Wiley & Sons Inc., 1995.
7. Engle. R, "Autoregressive Conditional Heteroskedasticity with Estimates of the Variance of United Kingdom Inflation", *Econometrica*, Vol. 55, (Jul 1982): 987-1008.
8. Frain, J. Meegan, C. "Market Risk: An Introduction to the Concept & Analytics of Value-At-Risk", *Economic Analysis Research & Publications Department, Working Paper*, Central Bank of Ireland, P.O. Box 559, Dublin 2, (1996).
9. Gallati, R. *Risk Management and Capital Adequacy*. Mc Graw-Hill., 2003.
10. Glasserman, P. Heidelberger, P. and Shahabuddin, P. "Efficient Monte Carlo Methods for Value-At-Risk", *Working Paper*, Columbia University, 2002.
11. Huisman, R. Koedijk, K. G. Pownall, R. A. "Asset Allocation in a Value-at-Risk Framework", *Journal of Banking & Finance*, Vol. 25, (2001): 1789-1804.
12. Jorion, P. *Value at Risk*. Mc Graw-Hill., 2000.
13. Patterson Kerr, *An Introduction to Applied Econometrics: A Time Series Approach*. Palgrave Macmillan, 2002.

پیوست‌ها:

جدول ۱. اطلاعات سرمایه‌گذاری در بازار بورس اوراق بهادار تهران

نام شرکت	منتهی میان‌گیان در	شاخص در	تعداد	سهم از سرمایه گذاری	میزان سرمایه گذاری	تعداد روزهای نگهداری سهام	میان‌گیان بازده سهم	نام شرکت	شاخص در منتهی میان‌گیان در	تعداد	سهم از سرمایه گذاری	میزان سرمایه گذاری	تعداد روزهای نگهداری سهام	میان‌گیان بازده سهم
بانک آف‌تکنالوژی‌های فنی	A _{۱۷}	-	-	-	-	-	-	سامانه دیزل	A _{۱۸}	0/0141	0	60	0/0047	3,494
دانه‌سازی اکسپرس	A _۶	-	-	-	-	-	-	صنعتی بهشهر	A _{۱۹}	0/0042	0	52	0/0036	2,689
داروسازی قارابی	A _۷	-	-	-	-	-	-	سرمایه‌گذاری بهمن	A _{۲۰}	0/0079	0	26	0/0133	9,861
گروه بهمن	A _۴	-	-	-	-	-	-	سرمایه‌گذاری بانک ملی	A _{۲۱}	0/0164	0/0017	206	0/1033	76,425
ایران خودرو	A _۵	-	-	-	-	-	-	سرمایه‌گذاری غدیر	A _{۲۲}	0/0116	0	203	0/1572	116,354
ایران خودرو دیزل	A _۶	-	-	-	-	-	-	سیمان فارس و خوزستان	A _{۲۳}	0/0129	0	56	0/0397	29,407
لوله و ماشین ساری	A _۷	-	-	-	-	-	-	سیمان غرب	A _{۲۴}	0/0077	0	45	0/0124	9198
لوله ساری سدید	A _۸	-	-	-	-	-	-	سیمان ایلام	A _{۲۵}	0/0183	0/0000	144	0/0005	383
مارگارین	A _۹	-	-	-	-	-	-	سیمان کرمان	A _{۲۶}	0/0251	0	60	0/0001	40
مس شهدی یاهنر	A _{۱۰}	-	-	-	-	-	-	سیمان شهرد	A _{۲۷}	0/0219	0/0014	185	0/0220	16,314
پارس دارو	A _{۱۱}	-	-	-	-	-	-	سیمان شمال	A _{۲۸}	0/0087	0	60	0/0132	9,743
پارس خودرو	A _{۱۲}	-	-	-	-	-	-	سرمایه‌گذاری ملی	A _{۲۹}	0/0186	0/0011	200	0/0074	5,463
پارس میتو	A _{۱۳}	-	-	-	-	-	-	سرمایه‌گذاری صندوق بازنیسی	A _{۳۰}	0/0112	0	112	0/0004	268
پتروشیمی اراک	A _{۱۴}	-	-	-	-	-	-	توسعه صنایع بهشهر	A _{۳۱}	0/0154	0	60	0/0229	16,976
پتروشیمی اصفهان	A _{۱۵}	-	-	-	-	-	-	تراکتور سازی	A _{۳۲}	0/0138	0	46	0/0489	36,189
پتروشیمی خارک	A _{۱۶}	-	-	-	-	-	-	زمیاد	A _{۳۳}	0	0	58	0/0898	66,423
سامپا	A _{۱۷}	-	-	-	-	-	-	0/0100	0	214	0/1101	81,477		

نمودارهای واریانس شرطی اتورگرسیو تعمیم یافته GARCH

